Pregaria.cat

Entrada

El nom de Jesús

Per pregaria.cat el ds., 20/07/2013 - 09:00

Els primers cristians morien triturats per les feres invocant el nom de Jesús. Els pares i les mares del desert pregaven repetint en el seu cor i també de paraula el nom de Jesús. Des del seu ensenyament la pregària de quietud ha emprat el nom de Jesús per obrir les portes interiors a la presència de Déu. Tots recordem aquell llibre del pelegrí rus que cercava com podia pregar a totes hores fins que va trobar la resposta en anar repetint el nom de Jesús. I també avui dia "la pregària de Jesús" està força estesa en el nostre món i són molts els que, després de donar molts tombs per la vida, han trobat la perla preciosa de la qual parla l'Evangeli.

Què passa amb el nom de Jesús? Doncs, molt senzill: el nom connecta amb la persona. Dir Jesús no és només una invocació sinó una relació. Ens situa en l'àmbit essencial de la fe. Dir Jesús en la quietud, en la serenitat, en la tribulació, en el desengany... és una vivència que fa 21 segles es va repetint dia a dia sense interrupció.

El nom és la porta, aquella que obrim quan Ell sembla a fora i va trucant en els esdeveniments de la vida.

No és que el Senyor entri, és que ja hi és a dintre. El seu Esperit que habita en nosaltres porta amb Ell la presència del Senyor. És en nosaltres i a favor de nosaltres, com amic, com a defensor, com a aliat, com a Senyor, com a Amor, com a Tot.

La nostra manera de viure està molt tocada per la superficialitat, l'acceleració i el neguit. Vivim en aquest món concret, carregat de tensions, injustícies, velocitats, globalitat i infinits sorolls externs i interns de tota mena. Evidentment no tot és negatiu, però el conjunt que pesa sobre el nostre cor ens porta a ser homes i dones carregats de preocupacions, amb moltes coses a fer, poc valorats generalment i també no gaire ben acompanyats. No ens resulta massa fàcil parar-nos, respirar a fons, i invocar el nom de Jesús.

Ens aniria molt bé invocar-lo. Moltes vegades de forma instantània mentre anem en el transport públic, fent cua, esperant que obrin o a l'avantsala de la consulta. Altres vegades en el recolliment d'una estona llarga, buscada amb ganes, en una església, en una habitació, en el parc o mirant el mar. Després de fer una mica de silenci i anar baixant el volum de les remors interiors, amb suavitat, amor, sense pressa ... vas dient "Jesús", i deixes que com una llavor vagi ella mateixa obrint-se... i deixar que sigui Ell el que comuniqui i ens porti per on Ell sap. La nostra actitud mentre anem repetint el seu nom és de total confiança i abandonament.

Jesús Renau sj